No. 8. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 18 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Arnhemsche Courant

zijn wij eenige inlichting verschuldigd op de eene en andere zinsnede, in haar No. van 14 dezer, de *Vlissingsche Courant* betreffende.

Sedert de A. C. haar artikel over de belasting op de erfenissen in dat No. opnam, zal zij gezien hebben, dat het niet alleen de *Vlissingsche Courant* is, welke (behalve de schrijvers door de A. C. als afhankelijk beschouwd,) de verdediging dier belasting op zich nam.

De heer VOGELSANG, een man die, ofschoon wij ons geenszins altijd met zijne denkbeelden kunnen vereenigen, nogtans zoo wij gelooven, bij niemand onder verdenking ligt, dat hij iets anders dan de goede zaak des vaderlands zich ten doelwit stelt; de heer VOGELSANG verdedigde haar eveneens. Later deed dit insgelijks ook *de Tydgenoot*, die belasting in de gegevene omstandigheden als doelmatig beschouwende.

Vroeger heeft de heer STUART eene opzettelijke brochure aan dit onderwerp toegewijd; en ging daarbij veel verder dan het wetsontwerp; en zelfs eer nog het H. B., (na vernomen te hebben, hoe de Staatsraad er over dacht,) is opgetreden, om die belasting te bestrijden, had reeds eene bekwame pen in datzelfde blad, in een ingezonden stuk, die belasting met kracht verdedigd.

Overigens moeten wij hier bijvoegen, dat wie de waarheid in opregtheid zoekt, er zich minder aan zal bekreunen, door *wien* of *waar* iets geschreven is, dan wel daaraan, *wat* er geschreven is. Zoo dit laatste bondig, goed en deugdelijk is, Kan het die eigenschappen niet verliezen door in een blad te zijn opgenomen, hetwelk niet als onafhankelijk van de regering beschouwd wordt, of men moest willen aannemen, dat de regering, tegen over de onafhankelijke pers, nimmer gelijk kan hebben.

Overigens nemen ook nog al die Staten, waar eene belasting op de erfenissen in de regte lijn bestaat, zoowel als onze voorouders, die eene zoodanige zoo langdurig geheven hebben, als 't ware mede stilzwijgend de verdediging dier belasting op zich.

Wij gelooven, na dit alles, ons te mogen gerust stellen, dat wij niet zoo geheel alleen, zoo verlaten däär staan, in de verdediging dier belasting, als de A. C. ons aan hare lezers heeft willen voorstellen.

Wederom spreekt de A. C. in dit haar artikel er van, dat niets de Ministers belet, hunne plaats voor moediger en bekwamer mannen te verruilen. Maar wie mogen dan toch wel die moediger en bekwamer mannen zijn, die »alles eene reorganisatie zouden »doen ondergaan?" Wij vreezen, dat, stonden die mannen eens däär, waar thans de tegenwoordige Ministers staan, zij gelijk deze zouden ondervinden, dat moed en bekwaamheid nog op verre na niet toereikend zijn, om te *kunnen* tot stand brengen wat men *willen* en *wenschen* zou.

Onzes erachtens getuigen zoowel de voordragt van de gezegde belasting, als die der wijzigingen in de wet op het personeel beide ten allerduidelijkste van *moed* bij de tegenwoordige Ministers; en of de Tweede Kamer hen van onbekwaamheid in de zamenstelling der begrooting en de regeling der uitgaven zal kunnen overtuigen, voor het geval, dat onze staatsinrigting moet blijven, zoo als zij is, moet aan den tijd ter beslissing worden overgelaten.

Doch komen wij tot hetgeen in dat artikel de *Vlissingsche Courant* meer in het bijzonder betreft.

De A. C. meent, dat wij gelukkiger geweest zijn in het ontdekken der kwaal, van het maatschappelijk ligchaam in den tegenwoordigen tijd, dan in het aanwijzen van het middel ter genezing. Zij is het niet met ons eens, dat eene belasting, als waarvan hier de rede is, zoude kunnen medewerken tot eene meer gelijkmatige verdeeling der rijkdommen. »Zij »kan," zegt de A. C.» aan de rijken een gedeelte »van hun vermogen ontnemen, doch geenszins den »toestand der armen verbeteren."

Wij moeten hier beginnen met op te merken, dat, wanneer zij slechts voorkwam, dat de toestand der armen nog verslimmerde, dit het dan reeds voor den wetgever ten pligt maken zou, bij het »in te weinige »handen opeengehoopt zijn der kapitalen," — door de A. C. zelve erkend, — zulk eene belasting in te voeren, wanneer zich geene andere geschikte daartoe aanbood.

De A. C. zal beweren, dat die belasting in het geheel niet noodig is, wanneer men maar met kracht vereenvoudigt en bezuinigt. Om evenwel zulk eene stelling te bewijzen, te weten, wanneer men de bestaande staatsinrigting behoudt, en wanneer men niet à priori de zekerheid bezit, dat de consumtie van belaste artikelen zich op de hoogte zal staande houden, waarop zij zich bevindt, behoort men op een hooger en vaster standpunt te staan, dan waarop wij altans moeten betuigen, ons te bevinden. En zoolang zulk een bewijs, overtuigend zoo als het behoort, niet geleverd is, mag men ter goeder trouw aannemen: de voorgestelde uitgaven kunnen niet vermeden worden, in de middelen tot bestrijding derzelve moet dus worden voorzien. In dit alternatief hebben nu, naar ons begrip, de Ministers, en heeft bijzonder de Minister van Financien zich geplaatst gevonden. Welk middel nu te kiezen? De eerste levensbehoeften, het onderhoud des armen nog meer te belasten; of den reeds zwaar gedrukten middelstand, de nijvere klasse aan nog zwaardere druk te onderwerpen? De A. C. verklaart zich daarvan even afkeerig als wij het zijn. Eene belasting op de inkomsten? Men heeft er aan gedacht, doch vond daartegen nog meer bezwaren, dan tegen de voorgedragene middelen.

In het bestaande alternatief dan, komt ons de keuze dezer belasting volkomen doelmatig voor; ja ook zelfs ter bevordering eener meer gelijkmatige verdeeling der rijkdommen en de verbetering van het lot der armen, hoe sterk de A. C. dit ook ontkent.

Wij willen trachten de gronden voor dit ons gevoelen aan dat blad duidelijker te maken.

Gebrek aan werk bestaat er, de A. C. weet dit ook, in ons vaderland maar al te veel. Veel te weinig kapitaal wordt aangelegd, om in *dit* gebrek te voorzien. Neem nu aan, men dankte een goed deel ambtenaren, een groot getal krijgslieden af, en veroordeelde ze alzoo tot ledigheid; men liet nuttige en noodige openbare werken onuitgevoerd, waarin nu de begrooting voorzien wil; — dan kon de zoo hatelijk toeschijnende belasting op het kapitaal worden ontgaan, en de erfgenamen konden de percenten meer trekken, die zij nu missen zullen. Maar men vergete nu niet, ook naar de andere zijde den blik te slaan. Met hoeveel armen, werkeloozen, gebreklijdenden ware het reeds overgroote getal dezer klasse vermeerderd geworden! En naar mate het getal vermeerdert, wordt het aandeel van ieder hunner te soberder. Men klaagt nu reeds, en teregt, over de mindere openbare veiligheid, over toeneming der misdrijven; men dringt, en teregt, op de verbetering der policie aan. Maar men moet hier toch een weinig nadenken over de oorzaken. Kan er alleen bezuinigd, en eene belasting op de grootere erfenissen in de regte lijn ontgaan worden, door regtstreeks duizenden buiten bestaan, buiten bezigheid en verdiensten te brengen, dan wordt de zaak hoogst bedenkelijk, en *zulk* eene bezuiniging verliest dan veel van hare aanlokkelijkheid, ook zelfs in het oog der kapitalisten, de veiligheid van welker bezittingen dan nu reeds, bij hun leven, van lieverlede meer wordt bedreigd. Ware er overvloed van bronnen van bestaan in het land voorhanden; werden de aanwezige kapitalen ijverig en edelmoedig gebezigd, om zoodanige bronnen te openen en te doen vloeijen; door *die* kapitalen te belasten, zou men *dan* kunnen zeggen, de nijverheid te belasten; doch *nu* zegt men dit ten onregte. Door nu de regering te dwingen, ambtenaren en krijgslieden af te danken, nuttige of noodzakelijke openbare werken onuitgevoerd te laten, opdat er *bezuinigd* kunne worden, zou men eenerzijds gegoede erfgenamen sparen, anderzijds een legio anders brood en bestaan genietende menschen tot den bedelstaf brengen. En nu genoeg.

Maar waarde LOUIS, wij zijn immers niet blind met helderziende oogen, en niet dwaas genoeg om, voor die gezonde oogen, een rad te laten draaijen.

Het bestaan van geldsnoeijers en beurzensnijders toegegeven; dewijl geldsnoeijen en beurzensnijden eenmaal, te midden der menschelijke boosheden, zijn ingeslopen; toegegeven dat het separatismus, het piëtismus, mysticismus, gassideïsmus en kabbalismus zijne zonen en ijveraars voortbrengen, die in den wijngaard des Heeren, als onkruid uitbotten en opgroeijen; dan is het evenwel onbegrijpelijk, geldsnoeijers tot muntmeesters-generaal, zakkenrollers tot regters en de opleiding van volksleeraars en volksonderwijders aan separatisten, piëtisten, mystieken, gassideen en kabbalisten opgedragen te zien.

Gij weet het, waarde vriend, het rijks seminaria te Amsterdam, die leerschool voor inlandsch-joodsche godgeleerden en Joodsche godsdienst-onderwijzers, is veeligt over het algemeen, maar zeer zeker met betrekking tot de theologische en godsdienstige vakken, aan het opzigt dezer zwarte mannen toevertrouwd.

Naar den stand van A°. P°. te oordeelen, lobben en blokken de heeren studenten aan die onmisbare school genoegzaam den godganschelijken dag, in onnutte studien, in eene versletene exegese en in eene grootendeels in onbruik geraakte casuistiek, en kunnen dien langen, te zes ure des morgens beginnende en des avonds te tien ure eindigende studiedag, naauwelijks twee uren voor de humanjaria ontwoekeren.

Daar leeren zij gassideesch denken, gassideesch bidden, gassideesch leven! Daar worden zij zoo geheel en al naar den geest, den aard en de strekking van het gassidïsmus gevormd! De school en hare standplaats bieden juist de gelegenheid aan, om het brein der studenten (Bachariem) met allerlei grillen en non sens te vullen, en zich met alles te vereenzelvigen, hetgeen tegen de belangen aandruischt der kudden en scholen, tot welker leiding zij eenmaal zullen bestemd en beroepen worden, gesteld dat hun jaarlijks aangroeijend getal, in het beknopte vaderland, brood en bestemming te wachten staat.

In het kort, te Amsterdam en bij het seminaria worden zij verdorven en verdweept; ten minste zoo was het A°. P°. Maar wat schaadt het, indien het gassideismus slechts proselijten aan zijne zegekar kluistert en zich in zijne onzalige trofeen mag verblijden!

Waar is het intusschen, dat het seminaria gelegenheid aanbiedt tot bekwaming, om godsdienstige redevoeringen in de landstaal te houden; maar die redevoeringen, waarin de studenten zich, zonder de noodige voorbereidende wetenschappen, oefenen, zijn louter schijn en klatergoud.

Wat baat ons Hollandsch dialect, als hart en hoofd, aan het gassideismus en het phariseismus, verpand en verslaafd zijn? Wat baten ons Rabijnen die Hollandsch spreken en Hollandsch preken, als zij in de poezij der godsdienst oningewijd, en aan de hooge waarde hunner roeping vreemd zijn en vreemd willen blijven!

Oordeel zelf LOUIS; het achtste wonder der godgeleerde wereld, de chrijsosthomos der kanseleloquentie, laat twee achter een volgende maal, in zijne standplaats, openbaar ter kerk, gesmolte vet verbieden, door Ysselsteinsche geloofsgenooten ingebragt.

Dit heet eigentlijk den geest der eeuw tarten en de behoeften des tijds parodiëren; die gedraging schijnt wel het opzettelijke voornemen ten doel te hebben, geen duim breed van den ouden slender af te wijken en de opgevatte verwachting te leur te stellen.

Hollandsche predicatien, klatergoud, misleiding, anders niet! Door overreding en volharding, ware veeligt van de BERENSTEINS, CASREELS en LEHMANS vooruitgang te wachten geweest, ten minste waren wij onder hun ministerie voor teruggang beveiligt. Wat er nu van wordt, ik en weet het niet.

Wanneer nu eenmaal de Amsterdammer seminariskinderen zich, even als de sprinkhanen, over het land verbreiden; wanneer de broederen dezer bonzen orde, als Rabijnen binnen onze tempels oreren, het zuivere en dichterlijke woord Gods verminken, vervalschen en geheel de openbaring uit de naaf rukken; wanneer zij in kerk, gezin en school, gassidesche zeden tot regel hebben doen aannemen; wanneer zij op het onderwijs der jeugd den heilloosten invloed oefenen: wanneer zij door hunne antisociale leerstellingen en vreemdsoortige wijze van godsvereering, bedrijven en kostwinningen aan hersenschimmen doen opofferen, voor kunst en wetenschappen alschuw inboezemen; wanneer zij den maatschappelijken band, die den Jood aan landgenoot en vaderland verbindt, hebben opgelost en hem, door de miskenning zijner wezenlijke belangen tot vreemdeling in zijne moederstad, hebben gemaakt en tot last der maatschappij vernederd; wanneer zij eindelijk tusschen hem en de buitenwereld eene onoverkomelijke scheidsmuur hebben opgerigt, dan daalt de vorst der duisternis gelukkig ten grave: zijn rijk zal gevestigd zijn!!

Vindt gij niet LOUIS dat 's rijks toelage aan het seminaria wel besteed is? Schrijft gij deze inrigting niet

reeds bij voorraad resultaten toe, welke de offers der schatkist overheerlijk compenseren? Let op vriend, het seminarie zal hetgeen vele onzer geloof heeten versterken, maar onze burgerlijke ontwikkeling stremmen.

Vindt gij ook niet dat zekere lieden een bij uitstek goede gebruik hebben gemaakt der temps propice van WILLEM den Eerste? Die schoone tijd van ongrondwettelijke bereidwilligheid aan de eene en slaafsche gedweeheid aan de andere zijde, LOUIS, komt nimmer weder. Veelligt wordt, heden of morgen, nog eens aangeklopt, maar het zal het aankloppen van den neef bij den oom zijn: men vindt de deur gesloten!!

Er bestaat eene Beschtiaansche leer die, ofschoon algemeen verkondigd, u veelligt onbekend kan zijn: *Laat uwe noodlydende stadgenooten aan hun lot over en offer uwe weldaden, by voorkeur, op het altaar van Palestina;* want zoo staat het *geschreven*: «Laat u niet verleiden door «de valsche reden, dat de inwonende armen de voorkeur «verdienen, want dusdanig is de taal der zondaars."

Gassidesche Rabijnen, Gassidesche schoolonderwijzers, hoe zullen zij voor dat *Palestina* ijveren, ten einde de broederzwermen die daar henen trekken, geluk en overvloed aan te brengen! Hoe zullen zij het Amsterdamsche driemanschap trachten te believen, door de aanwinst van jaarlijksche contributien, door den verzwakten ouderdom te belozen, testamentaire legaten aan Erez Jisroijl te vermaken! hoe zullen zij tobben en wroeten, om de aanmerkelijke schatten, die daar jaarlijks henen vloeijen, te vermenigvuldigen, om zelfs den inwonenden behoeftige, tot de kerkelijke bus- en offergelden te ontfutselen, die thans zijne armoede leenigen.

Is het niet ergerlijk, menschen, zoo arm aan rabinismus als FILIPS de 2e aan godsdienstige verdraagzaamheid, voor het gassideismus te zien kruipen! dit trouwens kan er nog mede door; maar na alle godsdienstpligten te hebben afgeschud, en in het volle genot van de zoete vruchten der vrijzinnigheid, den minder bemiddelden en minder aanzienlijken geloofsbroeder, naar den tijd der middeneeuwen terug te dringen, is het werk van lafhartigen en dompers!

De geleerde Joden in *Duitschland* voeren, sedert lang, den strijd der eere, voor de gezuiverde godsdienst hunner voorvaderen, trotsch den tegenstand die zij ondervinden, op eene wijze welke hun, zelfs in de oogen hunner bitterste vijanden veredelt. In *Duitschland* sticht het gassideismus op vele plaatsen het hoofd; men bewierookte het daar niet zoo als elders; *Frankfort* en meer Duitsche gemeenten zullen voortaan, de voor *Palestina* bestemde gelden, in handen van den Engelschen MONTEFIORE stellen, waardoor zij voor een verdeeling die meer met de billijkheid overeenkomt, en minder tot onophoudelijke klagten en grieven aanleiding geeft, gewaarborgd zijn.

In *Duitschland*, minder vrijzinnig, en kariger dan *Nederland* met het ommedeelen van het cermetaal, treedt een Koninklijk Ministerie op, om den Mittelfrankischen leeraar, die voor het weder invoeren van het oude Joodsche school-onderwijs ijvert, als nadeelig voor het algemeene welzijn te verklaren.

Is nu inderdaad het zwarte rijk van het separatismus, gassideismus, pietismus, mijsticismus en kabbalismus in *Nederland* gevestigd, hoe zullen dan de HERMES, STREKYUSZ, HARTMANN en consorten zich, in hetsche vreugde, aan de vrije Hollandsche Joden klemmen, om de miskenning hunner Duitsche geloofsgenooten te regtvaardigen!

Dat God u zegene! SIMON.

NIEUWSTIJDINGEN.

WEST-INDIEN.

CURAÇAO, 30 November. De brik de Irk, welke den 16 Nov. van Suriname alhier is aangekomen, had 15 maanden in de Saramacca gelegen, om het vlugten der Negers naar Demerarij te beletten, hetwelk, volgens het zeggen van de officieren, toch niet voor te komen is. Gedurende dien tijd zijn aan boord gestorven de oversie, een luitenant en een adelborst; benevens drie der manschappen, hetwelk veel is op eene bemanning van 38 koppen. In Oct. heerschte er eene werkelijke rotkoorts aan boord. Het scheepsvolk moest al dien tijd aan boord verblijven want zoodra het aan wal gaat, komen er klagten van de directeurs der plantagien. Als men daarbij in aanmerking neemt, dat het houtwerk der vaartuigen in zoet water in de heele luchtstreek zoo aan bederf onderhevig is, dan zal men inzien, wel ongelegenheden de slavernij na zich sleept, in landen, welker naburen de slaven hebben vrijgegeven.

AFRIKA.

— De «Friend of Afrika" laat zich aan de Westkust van Afrika schrijven, onder dagteekening van 29 Augustus: «Kapitein *Foote*, bevelhebber van het Britsche schip Madagaskar van 44 kanonnen, heeft sedert eenige tijd strenge maatregelen tot afschaffing der slavernij genomen.

Den 22 Mei landde eene afdeeling zee-soldaten te Kabenda, maakte zich van drie factorijen meester, zond 956 slaven aan boord, vernielde den voorhanden zijnden voorraad en verbrandde alle gebouwen. De 31 Mei landden zij weder te Ambriz, maakten zich van 260 slaven meester en verwoestten twee factorijen, benevens den voorraad. Den 5 Junij eindelijk zond de kapitein drie booten de rivier Congo opwaarts, waar zij twee factorijen en al den voorraad vernielden. Dit heeft de Spanjaarden en Portugezen te St. Paulo de Loando groote schade veroorzaakt. De slaven zijn naar St. Helena gezonden, werwaarts wij spoedig insgelijks denken te vertrekken, zoodra wij nog eenige slaven-etablissementen zullen vernield hebben." De «Friend of Afrika" voegt er bij, dat de Madagaskar sedert meer slaven-factorijen op de Afrikaansche kust verwoest heeft, waarbij echter drie van zijne manschap door de inboorlingen gedood waren en een gevaarlijk gewond.

ENGELAND.

— De openbare inkomsten van Engeland leveren van 5 Jan. 1842 tot 3 Jan. 1843, een deficit op van 1,231,825 pd. st. Alleen de accijnsen hebben ongeveer 1,175,614 pd. st. minder opgebragt. Deze vermindering der accijnsen is vooral merkwaardig, wijl dezelve bewijst, dat het volk deszelfs dagelijksche behoeften niet meer in dien graad bevredigen kan, als vroeger.

Rijkdom en armoede nemen in Engeland in gelijke verhouding toe; de rijken worden van dag tot dag rijker en het getal der armen wordt van dag tot dag grooter. De middelstand neemt meer af, en als beide uitersten elkander eens de hand reiken, zal er eene vreeselijke afrekening gehouden worden. Reeds nu kan men het pauperismus en de bovenmatige rijkdom voor de laatste oorzaken van alle diepere staatkundige bewegingen houden.

De korenwetten, die van dag tot dag meer en meer tot eene levensvraag worden, brengen de beide uitersten elkander steeds nader. Zij, die de opheffing dezer wetten eischen, spreken in naam der elende, hunne tegenstanders in dien des rijksdoms. Of echter de lieden der *Metropolitan-Anti-Cornlaw-Association* de regte wel zijn, om veel tot de beslissing van den toekomenden strijd bij te dragen, is zeer te betwijfelen. Zij zijn het niet, die *gevoelen* kunnen wat volksellende is. Zij mogen in dezelve een middel tot bewegingen zien, maar bezwaarlijk meer. Generaal *Evans*, de heer *Buckingham*, *Ewans* en de meeste andere leden zijn schatrijke lieden. Men behoeft hen maar te zien; welgevoed, corpulent, afgemeten; bij elke toejuiching behoorlijk het oogenblik van volkomen stilte afwachtende, en dan de halve phrase weder opvattende, om toch geen woord te verliezen. Zij zijn het niet, die de regering tot toegevendheid zullen dwingen. Het is echter voor uit te zien, dat eens het vreeselijk woord *honger*, nu zoo weinig door deze groote heeren begrepen, in deszelfs gevolgen nadrukkelijk door hen zal gevoeld worden. Wel zijn de armen meestal slechts in staat om te gevoelen, en niet om te denken en te handelen; maar vinden zij geene hulp, *zoo zullen de ryken steeds ryker en de armen steeds armer worden* — tot Engeland slechts nog maar bedelaars en millionairen telt, en dan, met of zonder schokken, het laatste uur van deszelfs magt en grootheid slaan zal.

— De Stoomboot Monk is des avonds van den 7 dezer bij Carnarvon gestrand, en van de acht en twintig personen, die zich aan boord daar van bevonden, hebben twee en twintig het leven verloren.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12 Januarij. De troonrede, door den Koning uitgesproken, vindt over het algemeen weinig lofredenaars in de rangen der oppositie. Zij zeggen, dat het discours niets beduidend is. Intusschen vindt men in hetzelve evenwel den waren toestand des lands; waarheen men ook de oogen wendt is de toestand goed, en de politieke staat was nooit gelukkiger als onder het kabinet van 29 Oct. Nooit zijn de kamers bijeengeroepen om hare werkzaamheden te hernemen onder gunstigere omstandigheden. Niemand kan ontkennen, dat de vermeerdering van de publieke inkomsten een goed teeken is.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 15 Januarij. Z. M. de Koning is door eene ligte ongesteldheid (de zoogenaamde water- of windpokken) aangetast, welke van dien aard is, dat zij geene de minste ongerustheid inboezemen.

— Van Hellevoetsluis schrijft men den 12 dezer: In den morgen van den 9 dezer vertrok van hier eene jol, met zeven personen (bijgenaamd slampampers), naar de Goeree, welke verder te voet gingen naar den Val bij Ouddorp, en van daar met eene jol naar de op de reede van Brouwershaven liggende Oost-Indiëvaarders, om hunne diensten aan te bieden; doch bij het van boord gaan, in denzelfden avond ten zeven ure, is gemelde jol, met de zeven personen en den veerman van den Val, die zich mede aan boord bevond, omgeslagen, waardoor alle acht personen eene prooi der golven werden. Van deze zijn vijf vaders van talrijke gezinnen, nalatende vijf weduwen, waaronder drie die zich in zwangeren toestand bevinden, en veertien kinderen, waarvan het grootste gedeelte te jong is om hun verlies te beseffen. De namen der zoo jammerlijk omgekomenen zijn: *Leen van der Linden*, oud 52 jaren, veerman van den Val bij Ouddorp; *Abraham van den Muizenberg*, oud 43 jaren; *Marinus Kegge*, oud 31 jaren; *Cornelis van Ree*, oud 31 jaren; *Jan Valk*, oud 31 jaren (allen gehuwd); *Jan Vermaat*, oud 28 jaren; *Cornelis van Dyk*, oud 22 jaren en *Pieter van den Muizenberg*, oud 18 jaren. Twee lijken zijn reeds aangespoeld en worden heden te Ouddorp begraven. De verslagenheid en droefheid onder de burgerij alhier is groot; het zijn meest huisgezinnen die in behoeftige omstandigheden verkeeren.

NIJMEGEN, den 13 Januarij. In den nacht van ll. Dingsdag en Woensdag is, in het dorp Winsen, gemeente Ewyk, twee uren van deze stad een moord gepleegd aan eene jonge dochter, met name *Henderina Otten*, oud bijna 28 jaren. Terwijl zij met hare oude moeder te bed lag, schijnt de moordenaar, met een tot nog toe onbekend doel, in huis te zijn gekomen, en de dochter, genoegzaam naakt, de vlugt te hebben genomen, waarop zij door den onverlaat achterhaald, en, op eenen afstand van bijna 200 passen, vermoord is, en als zoodanig aldaar gevonden. De moordenaar moet haar eenige messensteken aan den hals en andere plaatsen hebben toegebragt, en schijnt zij aan bloedverlies bezweken te zijn. Eene commissie uit de arrondissements-regtbank alhier heeft zich onmiddelijk naar de plaats van het misdrijf begeven, en aldaar het vereischte onderzoek geopend. Tot nog toe is het niet mogen gelukken den dader te ontdekken.

— Den 13 dezer is te Nijmegen gevangen binnen gebragt *J. J. Beaudoin*, voerman te Winssen, beschuldigd voor eenige dagen een meisje van 28 jaren, *Hendrina Otten*, te Winssen, te hebben vermoord.

VLISSINGEN, den 17 Januarij. In den laten avond van Zaturdag den 15 dezer arriveerde alhier uit zee de Nederlandsche Loodsboot No. 8, van Vlissingen, schipper *Pieter van der Staal*, behoorende tot het Loodswezen der Monden van de Schelde, aan boord hebbende de equipage van het Engelsch barkschip *England*, kapitein *Owen Lewis*. Dit schip was in zinkenden staat door genoemde Loodsboot des morgens van dien dag gezien, op 2 mijlen afstands van Oostende, waarop dadelijk door de bemanning der Loodsboot alle pogingen werden te werk gesteld om de in doodsgevaar verkeerende equipage, welke haar toevlugt had gezocht in de groote rust van het over stuurboordzijde tot aan de verschansing onder water liggende schip, te redden. Het is dan ook aan de moedige en beleidvolle handelwijze der bemanning van de Loodsboot mogen gelukken, om de gansche equipage, bestaande uit *twintig personen*, na herhaald af- en aanvaren met de jol, door eene hooglopende zee, aan boord der Loodsboot over te brengen en behouden te Vlissingen aan wal te zetten.

GEMENGDE BERIGTEN.

Barcelona zucht onder de haar opgelegde contributie. — Te Amsterdam is weder eene vrouw plotseling dood neérgevallen; de veelvuldigheid dier voorbeelden zijn zeer opmerkelijk. — Espartero is te Madrid door de bevolking met een dof stilzwijgen ontvangen. — De Spaansche zeemagt begint zich uit haar diep verval te verheffen. — Koningin Victoria laat een pleizierjacht bouwen, ten koste van den Staat, voor ƒ1,200,000. — 1,200,000 Britten vergaan schier van honger en kommer. — De vermaarde industrieel Soetens in den Haag biedt looden schoenzolen aan; (voor te vlugge dienstmeiden?) — De graaf van Nassau heeft de buitenplaats van den afgestorvene gekocht voor ƒ3,060,000. — De britsche troepen, in Indië hebben, op hunne aftogt de grootste barbaarschheden bedreven, 3 groote steden geplunderd en verbrand, en duizenden van ingezetenen vermoord. — Een braaf jong mensch, wenschte geplaatst te worden in suiker. — Te Olst zijn dolle honden ontdekt, ten gevolge waarvan de honden te Zwolle, tot vastenavond arrest hebben. — Te Berlijn is een pastor [illegible] wonderdokter opgestaan, die zijne patiënten met slaag geneest: de hoogere standen stroomen in massa naar hem toe.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 17 Januarij. Sedert den 14 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Mary Younу, W. Knatt, Odessa, tarwe en lijnzaad; Floride, J. C. de Vries, Cowes, katoen.

Voor Gend bestemd:

Eugene, J. J. Reeners, Leith, ijzer.

Voor Vlissingen bestemd.

Amity, P. Rechmond, Burnham, oesters.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Der Vennis, C. F. Hjarne, ballast, Gothenburg.

Door de Nederlandsche Loodsboot No. 5, van Vlissingen, schipper L. van der Eyck, is op den 16 Januarij 1843 in zee gepraaid, op de hoogte van Westkapelle Z. O. 2 en een halve mijl afstand, het Belgische Galjootschip genaamd Marie, gevoerd door kapt. P. Gress, gekomen van Antwerpen, met destinatie naar Liverpool. Dit schip had zich reeds voor Dover bevonden, doch was door den storm tot in de Noordzee terug gevoerd; echter had hetzelve geen averij en was alles wel aan boord.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.